

Jeszenszky Zsolt: Orbán 2.0, Trump 2.0

2025 január 22. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

értékelve

Még nincs

Mérték

A párhuzam teljesen egyértelmű?

Váratlan siker -> fájó, meg nem érdemelt kudarc -> masszív, felépített siker. 2002 és 2010. 2020 és 2024. Máris kifejtem... Az aktualitás nyilván az, hogy tegnap iktatták be hivatalába, az Egyesült Államok 47. elnökeként Donald Trumpot. Miután korábban ? volt már a 45. elnök is. Fun fact: mostanáig ez mindössze egyetlen el?djének sikerült. Grover Cleveland els? négyéves ciklusát követ?en 1888-ban kikapott Benjamin Harrisonsot?, hogy aztán 1892-ben visszazerezze az elnökséget, Harrisonsot legy?zve a „visszavágón”.

Ha Joe Bident az ápolói nem léptetik vissza Kamala Harris javára, hasonló visszavágó jöhetett volna létre. (Még „fun-abb” fact: Cleveland Demokrata volt, méghozzá az els? ilyen, akit a polgárháború után megválasztottak.)

Az, hogy Trump gy?zelme mit jelent számunkra, magyarok számára, hogy a nagyszabású, optimista várakozásaink helyénvalóak-e, mit várhatunk ténylegesen a most kezd?d? Trump-elnökségt?, azt a Magyar Nemzet múlt szombati számában megjelent [írásomban](#) fejtegetem. Most azonban arról a párhuzamról szeretnék néhány szót ejteni, ami minket is érint, és ami szerintem a Cleveland-Trump hasonlóságnál is beszédesebb. F?leg mert ez még „friss”.

Orbán Viktor és a Fidesz 1998-ban (a Független Kisgazdapárttal végül megállapodva) váratlan gy?zelmet aratott az MSZP-b?l és SZDSZ-b?l álló balos konglomerátummal szemben. Pedig iszonyatosan lejtett a pálya, a gazdaságban szinte mindenütt a posztkommunista elit dominált, a médiában 95%-os túlsúlyuk volt. Antall korábbi, szintén csodaszámba men? gy?zelméhez hasonlóan a kormányzás során Orbánnak is végig ellenzélben – ellenzélben? ellen-hurrikánban! – kellett dolgoznia. Ennek ellenére ? viszont egy kifejezetten sikeres ciklust tudhatott maga mögött, amikor 2002-ben mégis elvesztette a választást. Ahogy a négy évvel korábbi gy?zelem, úgy a vereség is váratlanul jött. Az el?zetes felmérések még számottev?, néhány százalékos (akkoriban még ez számított számottev?nek) Fidesz-gy?zelmet jósoltak.

Ehelyett azonban 8 év Medgyessy-Gyurcsány-Bajnai kormányzás következett. Aminek a végére – s?t, már nagyjából a közepére – sikerült teljesen leamortizálni az országot. Részben ennek volt köszönhet? a Fidesz 2/3-os gy?zelme. De ne feledjük, hogy közben Orbán Viktor ellenzékben újjászervezte a pártot, elolvasott valószínűleg több száz könyvet és tanulmányt, a gazdaságtól a geopolitikáig mindent megtanult és megértett. Azt is, hogy mik voltak a 2002-es vereség okai, miben nem volt sikeres a korábbi kormányzása, és miért. Mert bár kétségtelenül történtek változások, a gazdaság területén is, meg valamelyest csökkent a baloldal médiafölénye is (de még mindig számottev? maradt), a vörös polip számos csápját sikerült levágni, de maradt még elég ahhoz, hogy meg tudja fojtani az élede? magyar jobboldalt, és újra gy?zedelmeskedjen.

Ezt megtapasztalván Orbán azzal is tisztában lett 2010-re, hogy a liberálissá vedlett (vagy annak álcázott), egyszerre neomarxista és vadkapitalista, de inkább ezek érdekszövetségéb?l született haramia-brigád alapjaiban kell megroppantani. És mivel elvégezte közben az építkezést, megvolt a szükséges csapat is, valamint egy óriási, 2/3-os felhatalmazás, így nagy er?vel neki tudott állni az átalakításnak, a mélyreható változásoknak. És ez a folyamat zajlik azóta is. Rengeteg a teend?, és a „Birodalom” nehezen adja fel a pozícióit. Soros Györgyt?l David Pressmanig, különböz? szinteken, nagyon sokan tesznek meg mindent Magyarország sikere, szuverenitása ellen – hála Istennek sikertelenül.

És szerintem már mindenki sejti, mir?l van szó, hiszen nem nehéz. Trump pontosan ugyanazt az utat járja végig, mint Orbán Viktor. Annyi különbséggel, hogy ? nem 8, hanem csak 4 éven keresztül kényszerült ellenzékbe, mielőtt a korábbihoz képest sokkal nagyobb er?vel, felhatalmazással, sokkal több politikai tapasztalattal visszatérhet a Fehér Házba. Neki is voltak eredményei 2016 és 2020 között, de a globalista mélyállammal, a „deep state”-tel szembeni küzdelemben beletört a bicskája.

Most viszont gyökeresen más a helyzet. Sokkal stabilabb, megbízhatóbb emberei vannak, megismerte az egész washingtoni mocsár m?ködését, és maga mellé tudott állítani számos olyan kulcsfigurát Elon Musk-tól Joe Rogan-ig, Robert F. Kennedy Junior-ig, akikkel szemben akár a katonai-ipari komplexum, akár a mainstream média, akár a hollywoodi celebszórda, vagy az egyetemek woke-maffiái mind-mind tehetetlenek.

Több fronton is sikerült áttörni a falat, ahogy Orbánnak is az elmúlt 15 évben. De ahogy Orbánnak, úgy Trumpnak is nagy csatái lesznek még a „Birodalom örököszeivel” szemben. De ebben a csatában most már nem ? a gyengébbik fél, az „underdog”. Ha kitart, és az emberei is kitartanak, akkor tényleg Ronald Reaganhez hasonló, nagy tettet vihet végbe. Reagan a kommunizmust gy?zte le, Trump (és európai szövetségesei, Orbánnal az élen) pedig a marxista utópiákra alapozó globalista önkényuralmat verhetik szét, még mielőtt az ki tudna épülni.

Ez a versenyfutás zajlik, és most végre egy hiperszonikus tankot is kaptunk hozzá.

Jeszenszky Zsolt - www.pestisracok.hu

Ajánló
